

LA BRAȘOV de ZIUA INTERNAȚIONALĂ A POEZIEI:

21 martie 2017 la Colegiul Național ”UNIREA”

Contemplu cu plăcere sporită două obiecte care-mi sunt dragi. Statueta am primit-o în 2012, cu ocazia decernării Premiului European de Poezie Nux, la Târgul Internațional de Carte de la Milano. Al doilea obiect l-am primit chiar astăzi în urma susținerii recitalului meu de sonete FLUTURELE DIN FÂNTÂNĂ la Colegiul Național Unirea din Brașov, cu ocazia *Zilei Internaționale a Poeziei*. Este un tablou care reprezintă afișul evenimentului, încadrat frumos, cu eleganță și bun-gust. Le-am pus alături, ca să le pot privi din când în când și să mă încarc cu energia necesară continuării drumului. Pentru că drumul va fi lung. Astăzi a fost o încântare deplină să vezi o sală plină cu elevi, cadre didactice și chiar foști absolvenți ai Colegiului, ascultând cu respect și interes, cu emoție uneori, cu surprindere alteori, cu bucurie și participare afectivă, cele 60 de minute ale unui Performance Poetry, spectacol de armonie și performanță, de limbă românească aleasă, de trăiri diverse, un spectacol cu idee, cu mișcare, cu implicarea spectatorilor. În aceste momente creatorul se simte pe deplin realizat. Mesajul lui ajunge la suflete, poezia nu mai are niciun intermediar, circulă nestingherit pe traseul artist-spectator. Poezia transformată în regină a manifestării, în spectacol, așa cum mereu ar trebui să fie încununată, dar atât de rar se înțelege că acesta este rostul și traseul ei adevărat. Prea des întâlnim așa-zise maratoane de poezie sau recitaluri de poezie care nu sunt, în realitate, decât o perindare prin fața microfonului și o citire plictisită dintr-o carte, un tot banal prin inexpressivitatea lui.

La Colegiul Național ”Unirea” din Brașov evenimentele au anvergură și complexitate. Sunt gândite astfel, ca să elimine formalismul, banalitatea unor manifestări croite pe un singur și plictisitor calapod. Iar elevii au fețele luminoase, deschise, senine, expresive. Se datorează aceasta și unui mănunchi de cadre didactice, pornind de la direcțiune și continuând cu cei ce au specialități umaniste, care imprimă această stare de energie, de sensibilitate, de simțire adâncă. Totul se transformă în sărbătoare. Pe mesele participanților erau așezați fluturași cu o cugetare antică ce nu și-a pierdut actualitatea, “Carmina morte carent” și chiar niște fluturași confecționați cu migală, preluând simbolul recitalului ce urma să se desfășoare, *Fluturele din Fântână*. Am pus un asemenea fluturaș într-un colț al afișului înrămat. Când gândești în amănunt toată succesiunea de momente ce urmează să se desfășoare, când dovedești atâta dăruire și străduință pornită din suflet, totul devine receptat cu respect și cu dăruire. Am să le rostesc numele principalilor artizani: felicitări doamnă directoare Gabriela Hurghiș, felicitări sufletului mare care este profesoara Cecilia Maria Șoșu, felicitări omului de catedră și de teatru care este profesoara Luminița Licorna.

Cu mare bucurie am trăit această zi. Sper să fi fost în stare să dăruiesc cel puțin atât cât am primit.

Adrian MUNTEANU